

دکتر رابرت ای. پترسون، روح القدس و اتحاد با مسیح، جلسه ۸، مبانی اتحاد با مسیح، اعمال رسولان، مشارکت، انجیل یوحنا

رابرت پترسون و تد هیلدبرانت ۲۰۲۴ ©

این سخنرانی دکتر رابرت پترسون در مورد روح القدس و اتحاد با مسیح است. این جلسه هشتم، مبانی اتحاد با مسیح، اعمال رسولان، مشارکت، انجیل یوحنا است.

در این سخنرانی، هدف ما تکمیل پایه گذاری آموزه اتحاد با مسیح در انجیل یوحنا و نامه های پولس با تکمیل بررسی خود از مبانی اتحاد با مسیح در عهد عتیق است که قبلاً در انجیل های همنوا به آن پرداخته ایم، و اکنون برای کتاب اعمال رسولان، در مورد دو جنبه اول صحبت کرده ایم، و آن شناسایی قوم خدا است، این بار با خود عیسی و ریختن روح او بر کلیسا، ادغام قوم خدا، که بسیار به پنطیکاست و نتایج آن مربوط می شود، و غسل تعمید مسیحی، که کسی را به کلیسا وارد می کند.

سوم، مشارکت در اتحاد با مسیح در تکرار داستان عیسی و در استفاده لوقا از مضمون بنده رنج کشیده اشعیا در اعمال رسولان پیش بینی شده است. جنبه مشارکتی اتحاد با مسیح در دو جای اصلی در اعمال رسولان ظاهر می شود، در تکرار داستان عیسی در زندگی کلیسا و در استفاده لوقا از عبارات بنده رنج کشیده اشعیا.

بنابراین، اول از همه، مشارکت مؤمنان در تکرار داستان عیسی در زندگی کلیسا. البته، ما باید دو جلد لوقا انجیل لوقا و کتاب اعمال رسولان را به عنوان یک کل در نظر بگیریم. دنیس جانسون بسیار مفید است. کتاب او، *پیام اعمال در تاریخ رستگاری*، برجسته است و برای من بسیار مفید بوده است.

لوقا-اعمال رسولان یک واحد است. دنیس جانسون خاطرنشان می کند که یکی از کلیدهای تفسیر اعمال رسولان، انجیل لوقا است. لوقا و اعمال رسولان حاوی تعدادی تشابه هستند که ارتباطات مهمی را بین داستان عیسی و داستان کلیسای اولیه ترسیم می کنند.

معنادارترین ارتباط، همانطور که ما اتحاد با مسیح را در اعمال رسولان در نظر می گیریم، شیوه ای است که در آن داستان کلیسای اولیه، از بسیاری جهات، تکرار داستان عیسی است که در انجیل لوقا روایت شده است. نشانه های ساختاری وجود دارد که نشان می دهد تشابه عیسی-کلیسا بخشی از قصد ادبی لوقا است. تشابهات بین عیسی و کلیسا در ابتدای انجیل لوقا و کتاب اعمال رسولان شامل این موارد می شود.

اول، فقط به آن اشاره می کنم و بعد برمی گردم و مستندش می کنم. اول، مسح توسط روح است. دوم، موعظه ای که مسح را توضیح می دهد.

سوم، خدمت مؤثر با قدرت روح منجر به چهارم می شود، مخالفت با آزار و اذیت توسط رهبری یهودیت. اول از همه، برای انجیل لوقا و زندگی عیسی، در لوقا ۳ می بینیم که عیسی توسط روح مسح می شود، لوقا ۳، ۲۱-حال، هنگامی که همه مردم تعمید گرفتند و هنگامی که عیسی نیز تعمید گرفته بود و دعا می کرد، آسمان ها ۲۲. گشوده شدند و روح القدس به شکل جسمانی مانند کبوتری بر او نازل شد و صدایی از آسمان گفت: تو پسر محبوب من هستی.

از شما بسیار خرسندم. این عیسی است که با روح مسح می شود. ثانیاً، خطبه ای که مسح را توضیح می دهد، در فصل بعدی انجیل لوقا یافت می شود.

در فصل ۴ و آیه ۱۶، عیسی به ناصره، جایی که بزرگ شده بود، آمد. طبق رسمش، در روز سبت به کنیسه رفت و طبق رسم، برای خواندن برخاست. و طومار اشعیا نبی به او داده شد.

طومار را باز کرد و جایی را که نوشته شده بود، یافت. روح خداوند بر من است، زیرا مرا مسح کرده است تا به فقرا مزده دهم. مرا فرستاده است تا آزادی را به اسیران و بینایی را به نابینایان اعلام کنم. تا ستمدیدگان را آزاد سازم و سال لطف خداوند را اعلام کنم.

سپس طومار را می‌پیچد و می‌نشیند و با شگفتی می‌گوید، در آیه ۲۱ از لوقا ۴، امروز این نوشته در گوش شما به حقیقت پیوست. بنابراین، الگو توسط انجیل لوقا تعیین شده است. عیسی در هنگام غسل تعمید با روح مسح می‌شود.

سپس خود عیسی خطبه‌ای ایراد می‌کند و مسح را بر اساس پیش‌بینی عهد عتیق اشعیا نبی در اشعیا ۶۱ آیات ۲ و توضیح می‌دهد. سوم، خدمت مؤثر با قدرت روح. این را در بسیاری از جاهای انجیل لوقا می‌بینیم. لوقا ۱ عیسی، پر از روح القدس، از اردن بازگشت و به مدت ۴۰ روز توسط روح در بیابان هدایت شد و توسط ۱:۴، شیطان وسوسه شد.

و عیسی به قدرت روح به جلیل بازگشت و خبر او در تمام سرزمین‌های اطراف پیچید. در لوقا ۴:۱۸ ۴:۱۴ همانطور که می‌خوانیم، عیسی از اشعیا ۶۱ نقل قول می‌کند، روح خداوند بر من است. و سپس فقط یک جای دیگر، در لوقا ۱۰:۲۱، درباره عیسی می‌خوانیم؛ در همان ساعت، عیسی در روح القدس شادمان شد و گفت: «ای پدر، پروردگار آسمان و زمین، تو را شکر می‌کنم که این چیزها را از خردمندان و دانایان پنهان کردی. و آنها را به کودکان آشکار ساختی».

بله، پدر، زیرا چنین بود اراده‌ی مهربان تو. عیسی مسیح، مصیبت‌هایی را بر شهرهای توبه‌نکرده اعلام کرده بود و در ادامه‌ی متن، درباره‌ی نقشه‌ی حاکمانه‌ی خدا و شناخت متقابل پدر و پسر صحبت کرده بود. اما نکته‌ی ما این است: عیسی قبل از گفتن این سخنان، در روح القدس شادمان بود.

بنابراین الگوی انجیل لوقا این است: عیسی توسط روح مسح شد، عیسی خطبه‌ای در توضیح مسح ایراد می‌کند، ما در سراسر انجیل لوقا شاهد خدمت مؤثر به قدرت روح هستیم، خدمتی که توسط خداوند عیسی منجر به مخالفت و آزار و اذیت شدید توسط رهبری یهودیت می‌شود. ما آن را در لوقا ۹:۲۲ می‌بینیم؛ او به شاگردانش می‌گوید که این را مخفی نگه دارند. در این مرحله، پسر انسان باید رنج‌های زیادی بکشد و توسط بزرگان و کاهنان اعظم و کاتبان رد شود و کشته شود و در روز سوم برخیزد، لوقا ۹:۲۲. سپس نقشه واقعی در لوقا ۲۲ آیات ۱ و ۲ رخ می‌دهد. اکنون، عید نان فطیر که به عید فصح معروف است نزدیک می‌شود و کاهنان اعظم و کاتبان در پی راهی برای کشتن او بودند، زیرا از مردم می‌ترسیدند. حال، نکته اینجاست: لوقا در کتاب اعمال رسولان نشان می‌دهد که چگونه برخورد خدا با کلیسای اولیه از همان الگوی چهارگانه‌ی ای پیروی می‌کرد. که ما در زندگی عیسی در انجیل لوقا مشاهده کردیم.

بنابراین، اگر بخواهیم این چهار عنصر را در زندگی عیسی در لوقا بخش اول نشان دهیم، لوقا بخش دوم یعنی اعمال رسولان، نشان می‌دهد که آنها به طور قابل توجهی، نه دقیقاً، در زندگی کلیسای اولیه تکرار شده‌اند. بگذارید این را مستند کنم. البته، اعمال رسولان بخش دوم در پنطیکاست، مسح کلیسا توسط روح است.

بوم، روح القدس با تازگی و قدرت می‌آید؛ خداوند صدا و نوری را به نمایش می‌گذارد، باد شدید و زبانه‌های آتش بر شاگردان قرار می‌گیرد، و مطمئناً مسح توسط روح القدس انجام می‌شود. بلافاصله پس از آن، اولین

موعظه پطرس در کتاب اعمال رسولان می‌آید، و کاری که او انجام می‌دهد این است که مسح را توضیح می‌دهد. او می‌گوید این مردان مست نیستند، بلکه این چیزی است که از طریق یوئیل نبی بیان شده است.

در روزهای آخر، من از اعمال رسولان ۲:۱۷ می‌خوانم، و او از یوئیل ۲ نقل قول می‌کند. در روزهای آخر، خدا اعلام می‌کند که من روح خود را بر تمام بشر خواهم ریخت. و او همین کار را کرد. بنابراین، الگوی لوقا در زندگی عیسی، در الگوی اعمال رسولان در زندگی کلیسا نیز بازتولید می‌شود.

روح القدس در روز پنطیکاست نازل می‌شود، کلیسا مسح می‌شود و بلافاصله پس از آن، خطبه‌ای در توضیح آن مسح وجود دارد؛ این خطبه استیفاً خواهد بود، و او چیزی بیش از نقل قول از یوئیل انجام می‌دهد. او در ادامه نشان می‌دهد که چگونه پدر، در آیه ۳۳، می‌گوید عیسی از مردگان برخاست، ۳۲، و بنابراین در دست راست خدا بالا برده شد، و از پدر وعده روح القدس را دریافت کرد. او این را ریخته است که شما خود می‌بینید و می‌شنوید.

سوم، این خدمت، خدمتی مؤثر در قدرت روح القدس است. عیسی آن را داشت، و کلیسا نیز همینطور، و از همان ابتدا شروع شد. روح القدس همیشه ذکر نشده است، اگرچه شاگردان و رسولان پیوسته عیسی را جلال می‌دهند و می‌گویند که این کارها را به نام او انجام می‌دهند، اما گاهی اوقات به صراحت از روح القدس ذکر شده است، مانند ۴:۸. سپس پطرس، پطرس و یوحنا در برابر سنهدرین مورد ستایش قرار می‌گیرند و آنها ذره‌ای عقب‌نشینی نمی‌کنند، ۴:۸. آنگاه پطرس، پر از روح القدس، به ایشان گفت، ای بزرگان قوم و بزرگان، اگر امروز از ما به خاطر عمل نیک یک مرد معلول بازپرسی می‌شود، و اینکه این مرد به چه وسیله شفا یافته است، پس بگذارید همه شما و همه قوم اسرائیل بدانند که به نام عیسی مسیح ناصری، که شما مصلوب کردید و خدا او را از مردگان برخیزانید، این مرد به نام او در حضور شما سالم ایستاده است. و در ۴:۳۱، پس از آنکه اولیای امور رسولان را تهدید کردند، فایده‌ای ندارد.

در واقع، در اعمال رسولان ۴:۳۱، آنها با هم دعا کردند و پس از آن، مکانی که در آن جمع شده بودند، لرزید. و همه آنها از روح القدس پر شدند و همچنان با جسارت کلام خدا را بیان می‌کردند. بنابراین، نکته اینجاست مشارکت در داستان عیسی، که تا حد زیادی آموزه پولس است، ما با مسیح مردیم، با او دفن شدیم، با او برخاستیم، با او در آسمان نشستیم، و حتی این حس وجود دارد که، همانطور که خواهیم دید، دوباره با او خواهیم آمد.

به یاد داشته باشید، گفتم، به یک معنا، این درست است. پولس ما را با عیسی اشتباه نمی‌گیرد، اما می‌گوید ما از نظر معنوی چنان پویا به او پیوند خورده‌ایم که هویت واقعی ما به عنوان قوم او تنها زمانی آشکار می‌شود که ما ظاهر شویم، کولسیان ۳:۳، زمانی که او در ظهور دوم خود در همان آیه ظاهر می‌شود. کلمه «ظهور کردن»، فعل «ظاهر شدن»، به طرز چشمگیری در مورد عیسی و کلیسای او به کار رفته است.

همانطور که در مورد عیسی بود، در مورد کلیسای او نیز همینطور است، مسح با روح، موعظه‌ای که مسح را توضیح می‌دهد، خدمت مؤثر در روح، و چهارم، البته، کتاب اعمال رسولان پر از مخالفت و آزار و اذیت توسط رهبران یهودی است، و ما نیازی نداریم که فراتر از اعمال رسولان ۴:۱۷ و ۱۸ برویم. آزار و اذیت‌های پولس در نیمه دوم اعمال رسولان باورنکردنی است، اما فعلاً، ۴:۱۷ و ۱۸، سنهدرین در میان خود صحبت می‌کنند. برای اینکه این پیام که این افراد در مورد عیسی در بین مردم موعظه می‌کنند، بیشتر از این پخش نشود، بیایید به آنها هشدار دهیم که دیگر با کسی به نام او صحبت نکنند.

بنابراین، آنها او را فراخواندند و از او خواستند که به هیچ وجه به نام عیسی صحبت نکند یا تعلیم ندهد. و البته، آنها همچنان آنها را به زندان می‌اندازند و غیره، و کلیسا را به شدت آزار و اذیت می‌کنند تا زمانی که کلیسا خدا آن را پراکنده کند و بدین ترتیب انجیل را گسترش دهد و شروع به تحقق وعده اعمال رسولان ۱:۸ کند.

در نقاط مختلف، کلیسا نه تنها داستان عیسی را در زندگی کلیسا به مشیت الهی بازتولید می‌کند، بلکه در نقاط مختلف اعمال رسولان، عیسی با پطرس، استیفان و پولس موازی است. این موازی‌ها شامل کلام استیفان در هنگام مرگ است که شور و اشتیاق مسیح را منعکس می‌کند.

عیسی گفته بود: «پدر، آنها را ببخش زیرا نمی‌دانند چه می‌کنند.» و استیفان در حال مرگ فریاد زد: «ای خداوند، روح مرا بپذیر، و ای خداوند، این گناه را به گردن آنها مگیر.» و چون این را گفت، به خواب رفت. «عیسی گفت: پدر، روح خود را به دستان تو می‌سپارم»

استیفان می‌گوید، ای خداوند عیسی، روح مرا بپذیر. عیسی می‌گوید، این گناه را به گردن آنها نینداز. و استیفان تقریباً همان کلمات را می‌گوید.

ما نه تنها در سخنان استیفان، بلکه در سفر پایانی پطرس، ببخشید، پولس، نیز شاهد چنین شباهتی هستیم، جایی که او تصمیم می‌گیرد برای سومین بار به اورشلیم بازگردد، درست همانطور که عیسی تصمیم گرفت. اول از همه، در کتاب لوقا، لوقا ۹:۵۱، می‌بینیم که عیسی عزم خود را باور نکردنی می‌داند. وقتی روزهای صعود او نزدیک شد، به نظر می‌رسد مانند لوقا ۱، عروج او برای صعودش فراخوانده شده است.

او عزم خود را برای رفتن به اورشلیم جزم کرد، و در واقع، هیچ چیز او را از پایان دادن به سفرش و رسیدن به اورشلیم، جایی که برای گناهان جهان، برای گناهان قومش خواهد مرد، باز نخواهد داشت. پولس، به شیوه‌ای مشابه، برای سومین بار به اورشلیم بازمی‌گردد، همانطور که در اعمال رسولان می‌بینیم. نکته ما این است که بین زندگی پطرس، استیفان و پولس در کتاب اعمال رسولان شباهت‌هایی وجود دارد.

و ما فقط چند مورد از آنها را نشان می‌دهیم. این بخشی از آن نکته بزرگتر است، مشارکت در تکرار داستان عیسی. دقیقاً اتحاد با مسیح نیست، اما این پایه و اساس اتحاد با مسیح را در نامه‌های پولس بنا می‌کند.

در اعمال رسولان ۲۰:۲۲، پولس خطاب به بزرگان افسس در میلیتوس می‌گوید: «من به اورشلیم می‌روم، در حالی که روح مرا مقید کرده است، و نمی‌دانم در آنجا چه اتفاقی برایم خواهد افتاد.» و در ۲۱:۱۳، او می‌گوید: «من آماده‌ام که نه تنها زندانی شوم، بلکه حتی در اورشلیم به خاطر نام خداوند عیسی بمیرم.» برادران! نمی‌توانند او را از این کار منصرف کنند.

آنها تلاش می‌کنند و در نهایت می‌گویند که خواست خداوند انجام خواهد شد. آنها تسلیم خدا می‌شوند. بنابراین، پولس با قاطعیت برای سومین بار به اورشلیم بازمی‌گردد، همانطور که عیسی نیز چنین کرد.

بنابراین، می‌توانیم ببینیم که چگونه حواریون از طریق تکرار در داستان مسیح مشارکت داشتند. آنها جنبه‌هایی از داستان او را در زندگی خود تکرار کردند. این مشارکت نشان می‌دهد که کلیسا در شاگردی و رسالت خود در داستان عیسی مشارکت دارد.

خلاصه داستان عیسی در زندگی کلیسای اولیه، به این داستان به عنوان نوعی اتحاد با مسیح از طریق مشارکت با او، به ویژه مشارکت با رنج‌های او اشاره دارد. این مشارکت دقیقاً مشابه اتحاد با مسیح نیست. این امر از ماهیت انحصاری کار مسیح نمی‌گاهد، اما تصویری از معنای اتحاد با مسیح ارائه می‌دهد.

دومین و آخرین مورد، در مورد این مضمون مشارکت در اعمال رسولان، به عنوان بخشی از پایه الهی برای اتحاد با مسیح در یوحنا و پولس، مشارکت در استفاده لوقا از عبارات مربوط به رنج‌بندگان در اشعیا است. ما هنگام بررسی پایه عهد عتیق برای اتحاد با مسیح، به طور خلاصه به آنها نگاه کردیم. اکنون، در لوقا، به

سرودهای بندگان با اشاره به عیسی اشاره شده است، در حالی که در اعمال رسولان با اشاره به حواریون به عنوان پیامبر خدا نقل شده است.

بار دیگر، این الگو در زندگی عیسی، زندگی کلیسا و در این مورد، رسولان وجود دارد. اول، شمعون در لوقا عیسی نوزاد را به عنوان «نوری برای وحی به غیریهودیان» مورد استقبال قرار می‌دهد. این اشاره‌ای به اشعیا ۴۹:۶ است. خواهیم دید که لوقا در اعمال رسولان، از اشعیا ۴۹: ۶ نقل قول می‌کند. من آن را یک بار اینجا ۴۹:۶ می‌خوانم، و می‌تواند دو کار انجام دهد، اما جذاب است؛ شمعون فقط بخش اول آن را نقل قول می‌کند.

لوقا کل آیه را در اعمال رسولان نقل می‌کند. اشعیا ۴۹:۶، این کار بسیار کوچکی است که تو بنده من باشی تا قبایل یعقوب را برخیزانی و نجات‌یافتگان اسرائیل را بازآوری. حال، این بخشی است که نقل شده است.

من تو را نوری برای ملت‌ها خواهم ساخت تا نجات من در انتهای زمین حاصل شود. شمعون با بخش اول این کلمات به عیسی نوزاد سلام می‌کند. این نوزاد نوری برای وحی به غیریهودیان، ملت‌ها، خواهد بود، اشاره‌ای به اشعیا ۴۹:۶. در اعمال رسولان ۱۳:۴۷، پولس و برنابا به همان متن به عنوان فرمانی برای خود به عنوان پیام‌آوران انجیل استناد می‌کنند.

پولس در انطاکیه پیسیدیه با واکنش خوبی از سوی جمعیت روبرو شده بود و یهودیان حسادت می‌کردند وقتی پولس و برنابا دوباره برای موعظه بازگشتند، جمعیت را علیه رسولان تحریک کردند و در نتیجه، آنها از یهودیان به غیریهودیان روی آوردند و با این کار، این آیه را نقل می‌کنند. اول از همه، پولس و برنابا با جسارت سخن می‌گویند. لازم بود که کلام خدا ابتدا برای شما یهودیان بیان شود، زیرا شما آن را کنار گذاشته‌اید و خود را لایق حیات ابدی نمی‌دانید.

اینک، ما به سراغ غیریهودیان می‌رویم، اعمال رسولان ۱۳:۴۶. زیرا خداوند به ما چنین فرمان داده است که می‌گوید: «من تو را نوری برای غیریهودیان ساخته‌ام تا نجات را به اقصی نقاط زمین بیاوری.» - نقل قولی کامل‌تر از آن بخش دوم اشعیا ۴۹:۶. و هنگامی که غیریهودیان این را شنیدند، شروع به شادی کردند و کلام خداوند را ستایش کردند، و هر که برای حیات جاودان مقرر شده بود، ایمان آورد. پولس و برنابا در کلماتی که من خواندم، به همان بخشی استناد می‌کنند که شمعون در انجیل لوقا به آن اشاره کرده بود.

در لوقا، عیسی نور غیریهودیان است، اما در اعمال رسولان، رسولان امتداد آن نور به غیریهودیان می‌شوند. بنابراین، رسالت کلیسا در ارتباط آن با پسر خلاصه می‌شود. دوم، آیه‌ی برنامه‌ای اعمال رسولان، اعمال رسولان ۱:۸، به سرودهای خدمتگزاران اشاره می‌کند تا ارتباطات بیشتری بین عیسی و قومش را نشان دهد.

اما هنگامی که روح القدس بر شما نازل شود، قدرت خواهید یافت و در اورشلیم، در تمام یهودیه و سامره و تا اقصای زمین شاهدان من خواهید بود. در حالی که نقل قول شمعون از اعمال رسولان ۴۹:۶ عبارت پایانی را حذف می‌کند، که نجات من به اقصای زمین برسد، لوقا جمله‌ای را که در اعمال رسولان ۱ آمده است، جایی که عیسی شاگردان خود را مأمور می‌کند، ادامه می‌دهد: هنگامی که روح القدس بر شما نازل شود، قدرت خواهید یافت و در اورشلیم، در تمام یهودیه و سامره و تا اقصای زمین شاهدان من خواهید بود.

«دنیس جانسون توضیح می‌دهد»: صریح‌ترین اشاره به سرودهای خدمتگزاران، عبارت «به آخرین بخش زمین است که در این نقل قول آمده است، که از نظر لغوی با ترجمه‌های یونانی سیتواجینت، از اشعیا ۴۹:۶ یکسان است.» بنابراین، استفاده لوقا از این نقل قول در اعمال رسولان ۱: ۸، ماموریت عیسی را از طریق کلیسای او در اعمال رسولان گسترش می‌دهد. در انجیل لوقا، عیسی نور غیریهودیان است.

در کتاب اعمال رسولان، کلیسا آن نور را به اقصی نقاط زمین می‌رساند. هم عیسی و هم قومش تصویر اشعیا از بنده رنج‌کشیده را به کمال می‌رسانند. کلیسا تا جایی که با تجسم بخشیدن به رسالت عیسی در خدمت خود، به مشارکت در داستان او ادامه می‌دهد، این تصویر را به کمال می‌رساند.

ما بر منحصر به فرد بودن عیسی به عنوان بنده رنج‌کشیده تأکید می‌کنیم. تنها رنج او کفاره گناه است. رنج قوم خدا کفاره گناه نیست.

او بیش از پیش، در خدمت خود، درباره رنج‌ها صحبت می‌کند و آنچه را که در رنج‌های عیسی کم است، جبران می‌کند. او درباره کفاره دادن صحبت نمی‌کند. پولس به این واقعیت اشاره می‌کند که ظاهراً همین مضمون در کتاب مکاشفه درباره مسیح نیز طنین‌انداز است.

مسیح بخشی از رنج را به کلیسای خود اختصاص داده است. و در اتحاد با او، ما رنج می‌کشیم، همانطور که در اتحاد با او جلال خواهیم یافت. تنها رنج مسیح رستگاری بخش است.

اما همانطور که قوم خدا در راه تحقق دعوت او رنج می‌کشند، در داستان او نیز سهم می‌شوند. مشارکتی که پولس بعداً به آن اشاره خواهد کرد، چیزی بیش از پیروی از عیسی است، بلکه به معنای سهم شدن در رنج‌های اوست تا بتوانیم در جلال او نیز سهم باشیم. رومیان ۸:۱۷. متن می‌گوید ما فرزندان واقعی خدا هستیم، مشروط بر اینکه با او رنج بکشیم تا با او نیز جلال یابیم.

رومیان ۸:۱۷. نتیجه‌گیری برای اعمال رسولان، همانطور که برای عهد عتیق و انجیل‌های هم‌نوا انجام دادیم، ما به لحاظ ادغام، به لحاظ شناسایی، ادغام و مشارکت به عنوان پیشینه‌ها، اگر بخواهید، پیشینه‌های رستگاری-تاریخی اتحاد با مسیح فکر کرده‌ایم. این بخش‌های کتاب مقدس آموزه اتحاد با مسیح را آموزش نمی‌دهند، اما پایه و اساسی برای شرح آن در انجیل یوحنا و نامه‌های پولس بنا می‌کنند. در اعمال رسولان اتحاد با مسیح به صراحت بیان نشده است و سازوکارهای درونی نجات نیز بررسی نشده است.

در عوض، کتاب اعمال رسولان در پی مستندسازی گسترش پادشاهی خدا از اورشلیم به یهودیه و سامره و تا اقصی نقاط زمین است. هنگامی که مردم توبه می‌کنند و به عیسی ایمان می‌آورند، غسل تعمید می‌گیرند و روح القدس به آنها عطا می‌شود. کتاب اعمال رسولان پایه و اساس رستگاری-تاریخی برای اتحاد را فراهم می‌کند؛ یعنی، پنطیکاست واقعیت اتحاد را که در حیات کلیسا در غسل تعمید از طریق روح و مشارکت در داستان عیسی به اجرا گذاشته شده است، فراهم می‌کند و به شکل‌گیری بیشتر مفهوم اتحاد از طریق شناسایی، به ویژه در تغییر کیش پولس، اشاره دارد.

گرویدن پولس به مسیحیت، یک رویداد تاریخی بود که بزرگترین آزارگر را به بزرگترین طرفدار تبدیل کرد، و در نیمه اول کتاب اعمال رسولان نیز به درستی به قهرمان بودن پطرس اذعان شده است. پولس، به عنوان رسول غیریهودیان، بی‌نظیر بود، و با این حال، این تجربه جاده دمشق بود که او را برای همیشه به عنوان خادم مسیح، همانطور که در تمام نامه‌هایش می‌گوید، به عنوان برده مسیح، معرفی کرد. و به عنوان یک رسول حتی کسی که نابهنگام فراخوانده شده بود، (اول قرن‌تین ۱۵)، شایسته رسول نامیده شدن نبود، زیرا همانطور که گفت، من کلیسای خدا را آزار دادم، اما او یک رسول بود، و مسیح قیام کرده را در این ظهور ویژه مسیح در جاده دمشق، کریستوفانی ویژه او، دید، و پولس هرگز همان نبود.

این هویت او را تغییر داد. او در مسیح به انسانی تبدیل شد. او با مسیح متحد شد، اگرچه اعمال رسولان به ما نمی‌گوید که این به چه معناست.

این کتاب، آن را در زندگی پولس رسول به تصویر می‌کشد. کتاب اعمال رسولان، آموزه اتحاد را تعریف نمی‌کند، اما به ما نشان می‌دهد که اتحاد وقتی در زندگی قوم خدا به اجرا در می‌آید، چگونه است. وقتی مضامین اصلی کتاب اعمال رسولان را با توجه به ژانر آن در نظر می‌گیریم، روایتی از کلیسای اولیه بود، نه یک رساله اعتقادی.

با توجه به هدف آن که توصیف رشد کلیسا است، نه ارائه شرحی سیستماتیک از ایمان مسیحی، که رومیان تقریباً به آن نزدیک است، و با توجه به زمینه آن در لوقا، اعمال رسولان و کل عهد جدید، بنابراین وقتی مضامین اصلی اعمال رسولان را با توجه به ژانر آن، یعنی روایت کلیسای اولیه، هدف آن که توصیف رشد آن کلیسا است و زمینه آن به عنوان بخشی از لوقا، اعمال رسولان و کل عهد جدید، در نظر می‌گیریم، اتحاد را نه به صراحت آموزش داده شده، بلکه در صحنه تبلیغی به اجرا گذاشته شده می‌بینیم. ما در اعمال رسولان سرنخ‌هایی در مورد چگونگی زندگی کلیسای امروز، هنگامی که در اتحاد با او زندگی می‌کنیم، داریم. به عنوان مثال، باید رنج، به ویژه به خاطر آزار و اذیت، را نوعی مشارکت در مسیح بدانیم.

پولس این کار را می‌کند، تا من او را بشناسم، فیلیپیان ۳، و قدرت رستاخیز او را، با سهیم شدن در رنج‌هایش. این صریح است. بنابراین، رنج نباید اجتناب شود، و مطمئناً نباید به دنبال آن بود.

رنج نباید اجتناب شود، بلکه باید به عنوان بخشی از معنای مسیحی بودن درک شود. بنابراین، همان سه مضمون هویت. در این مورد، کلیسا با داستان عیسی هویت می‌یابد و مؤمنان منفرد با عیسی هویت می‌یابند زیرا نام او را در غسل تعمید، ادغام در کلیسا، که پنطیکاست است، می‌پذیرند، اما تولد کلیسای عهد جدید که در آن مردم با دریافت روح و پاسخ به پیام انجیل، بخشی از بدن مسیح می‌شوند.

و البته، مشارکت در داستان عیسی، که به صورت کلی در کتاب اعمال رسولان بازتولید شده است، پیش‌بینی اتحاد با مسیح را می‌کند. پس از بررسی یا پایه‌گذاری اتحاد با مسیح در عهد عتیق، انجیل‌های هم‌نوا و کتاب اعمال رسولان، به اتحاد واقعی با مسیح می‌رسیم و دو ارائه بسیار متفاوت در عهد جدید داریم. اوه، این در جاهای دیگری غیر از انجیل پولس و یوحنا نیز وجود دارد.

برای مثال، انجیل یوحنا، مطالب مهمی برای گفتن دارد که باید با توجه به انجیل یوحنا بررسی شوند. در متون دیگر عهد جدید و سایر کتب عهد جدید، عباراتی در این مورد وجود دارد، اما شکی نیست که یوحنا و پولس متکلمان طرفدار اتحاد با مسیح هستند. اتحاد با مسیح در انجیل یوحنا

یوحنا و پولس درباره اتحاد مطالب زیادی می‌گویند. آنها از اصطلاحات، عبارات بسیار متفاوت، واژگان و تأکیدات متفاوتی استفاده می‌کنند، اما آموزه‌های آنها با هم همپوشانی دارد. من می‌خواهم پنج بخش از انجیل یوحنا را بررسی کنیم که از آنها آموزه اتحاد با مسیح را استخراج خواهیم کرد.

اول از همه، بحث نان حیات یوحنا در یوحنا ۶. آیات مفصل را در حین بررسی آنها ارائه خواهم داد. سکونت متقابل پدر و پسر در یوحنا ۱۰. سوم، سکونت متقابل پدر و پسر، و پدر و پسر و مؤمنان

در یوحنا ۱۴. عیسی تاک، مؤمنان شاخه‌ها در یوحنا ۱۵. پنجم، سکونت متقابل پدر و پسر، و پسر و مؤمنان در یوحنا ۱۷.

پنج متن. گفتار عیسی در مورد نان حیات، یوحنا ۶. سکونت متقابل پدر و پسر در یکدیگر، یوحنا ۱۰. سکونت متقابل پدر و پسر، و آنها و مؤمنان، یوحنا ۱۴.

عیسی تاک، مؤمنان شاخه‌ها، یوحنا ۱۵. سکونت متقابل پدر و پسر، و پسر و مؤمنان، یوحنا ۱۷. اول، بحث نان حیات عیسی، یوحنا ۶، و در اینجا آیات: ۳۲ تا ۳۵، ۴۰ تا ۴۱، ۴۰ تا ۴۱ و ۳۸ تا ۵۸ آمده است.

بحث نان حیات عیسی، یوحنا ۶:۳۲ تا ۳۵، و ۴۸ تا ۵۸. یوحنا ۶ اتحاد را در چارچوب تجسم پسر خدا و نقشه نجات خدا قرار می‌دهد.

با یک نشانه و موعظه، ترکیبی که در انجیل چهارم به ندرت دیده نمی‌شود، با یک نشانه و موعظه، عیسی خود را به عنوان نان آسمانی به تصویر می‌کشد. شاگردان عیسی نان و ماهی به مردم می‌دهند. وقتی همه سیر شدند، شاگردان دوازده سبد با تکه‌های نان باقی‌مانده جمع می‌کنند.

این پس‌زمینه است. این نشانه است، که کلمه یوحنا برای معجزات عیسی است. کلمه اصلی عیسی برای همین، کارهایی است که پدر به او داده بود تا انجام دهد.

بنابراین، نشانه، تکثیر نان و ماهی، معجزه خداست. یوحنا این نشانه، این معجزه، را با پیامی مرتبط می‌کند تا موعظه و نشانه با هم هماهنگ باشند. مَتَّا از آسمان

عیسی این معجزه را با تاریخ رستگاری عهد عتیق مرتبط می‌کند. این موضوع بسیاری از خوانندگان را به یاد تکثیر نان و ماهی توسط عیسی و تغذیه بنی‌اسرائیل توسط خدا در خروج ۱۶ می‌اندازد. مردم در خروج ۱۶ درخواست نشانه‌ای می‌کنند و به آنها یادآوری می‌کنند که خدا پدرانشان را در بیابان با من تغذیه کرد.

مردم در زمان یوحنا از عیسی نشانه‌ای شبیه به مَتَّا می‌خواهند. او از آسمان به آنها نان داد تا بخورند، یوحنا این نقل قولی از نحما ۹:۱۵ است که خلاصه‌ای از تدارکات خدا برای قومش را - روز به روز در سفر. ۶:۳۱ بیان می‌کند.

همچنین شبیه به زبان در مزمور ۷۸:۲۴، ۲۵ و مزمور ۱۰۵:۴۰ است. بنابراین یوحنا ۶:۳۱ به نحما ۹:۱۵ مزامیر ۷۸:۲۴، ۲۵ و ۱۰۵:۴۰ استناد می‌کند. در یوحنا ۶:۳۲ و ۳۳، می‌بینیم که عیسی جایگزین این معجزه بزرگ می‌شود.

عیسی سپس به آنها گفت: «به راستی، به راستی به شما می‌گویم، موسی نبود که نان را از آسمان به شما داد بلکه پدر من نان حقیقی را از آسمان به شما داد. زیرا نان خدا آن است که از آسمان نازل می‌شود و به جهان حیات می‌بخشد.» همانطور که در انجیل یوحنا مرسوم است، آنها عیسی را اشتباه فهمیدند و گفتند: «آقا، همیشه این نان را به ما بده.»

آنها دنبال یک بوفه دائمی هستند. آنها غذای منظم از بهشت می‌خواهند و مجبور نیستند برای غذا کار کنند. و آنها اشتباه متوجه می‌شوند.

یکی از ویژگی‌های سبک یوحنا، یکی از ده‌ها یا بیشتر ویژگی‌های سبک یوحنا، سوءتفاهم است. عیسی در سطح روحانی صحبت می‌کند. مردم او را در سطح مادی می‌فهمند.

آنها حرف‌های او را اشتباه می‌فهمند. گاهی اوقات، این موضوع جنبه طنز دارد. گاهی اوقات یک راز است.

تقریباً همیشه مکاشفه‌ای وجود دارد که نشان می‌دهد پسر خدا کیست. مطابق با هدفی که یوحنا در یوحنا ۳۱ بیان کرده است، عیسی در حضور شاگردانش نشانه‌های بسیار دیگری نیز انجام داد که در این ۲۰:۳۰

کتاب نوشته نشده‌اند. اما این نشانه‌ها نوشته شده‌اند تا شما ایمان بیاورید که عیسی مسیح، پسر خداست و به نام او حیات داشته باشید.

عیسی جایگزین شخصیت‌های عهد عتیق می‌شود. او جایگزین شخصیت‌ها، نهادها و رویدادها می‌شود. در اینجا، او جایگزین دادن من توسط خدا به اسرائیل از طریق موسی می‌شود.

من گرسنگی جسمی اسرائیل را تا روز بعد موقتاً برطرف کرد. اما کلمه جسم شده، گرسنگی معنوی جهان را برطرف می‌کند. باز هم، من به سوءتفاهم اشاره کردم و آیه ۳۵ قابل توجه است.

من نان حیات هستم. عیسی گفت هر که نزد من آید، گرسنه نخواهد شد. هر که به من ایمان آورد، هرگز تشنه نخواهد شد.

همانطور که آب تشنگی را برطرف می‌کند و نان گرسنگی را، پسر مجسم خدا نیز هر مؤمنی را از نظر روحانی سیراب می‌کند. در آیات ۳۶ تا ۴۷، چشم‌اندازی از نقش‌های پدر و پسر در رستگاری داریم. اجازه دهید این بخش را تا انتها بخوانم.

عیسی پس از اینکه گفت او نان حیات است، و پس از تشبیهی که در آیه ۳۵ به او گفت و به او ایمان آورد، گفت: «من به شما گفتم که مرا دیده‌اید، اما ایمان نیاورده‌اید. هر آنچه پدر به من عطا کند، به سوی من خواهد آمد و هر که به سوی من آید، هرگز او را بیرون نخواهم کرد. زیرا من از آسمان نازل نشده‌ام تا اراده خود را انجام دهم، بلکه اراده فرستنده خود را.

و این است اراده‌ی فرستنده‌ی من که از هر آنچه به من داده است، چیزی از دست ندهم، بلکه آن را در روز بازپسین برخیزانم. زیرا این است اراده‌ی پدرم. هر که به پسر بنگرد و به او ایمان آورد، حیات جاودان داشته باشد و من او را در روز بازپسین برخیزانم.

پس یهودیان از او شکایت کردند زیرا گفته بود، من نانی هستم که از آسمان نازل شده است. عیسی گفت، آنها گفتند، آنها گفتند، آیا این عیسی پسر یوسف نیست که ما پدر و مادرش را می‌شناسیم؟ چطور حالا می‌گوید من از آسمان نازل شده‌ام؟ عیسی به آنها پاسخ داد، در میان خود شکایت نکنید. هیچ کس نمی‌تواند نزد من بیاید، مگر اینکه پدری که مرا فرستاده است او را جذب کند، و من او را در روز بازپسین زنده خواهم کرد.

در کتاب انبیاء آمده است که همه از خدا تعلیم خواهند یافت. هر که از پدر شنیده و تعلیم یافته باشد، نزد من می‌آید. نه اینکه کسی پدر را دیده باشد، جز او که از جانب خداست.

او پدر را دیده است. آمین، آمین، به شما می‌گویم، هر که ایمان آورد، حیات جاودان دارد. من نان حیات هستم.

پدران شما در بیابان من را خوردند و مردند. این نانی است که از آسمان نازل می‌شود تا کسی آن را بخورد و نمیرد. من نان زنده‌ای هستم که از آسمان نازل شده‌ام.

در این آیات، چشم‌اندازی از نقش پدر و پسر در رستگاری ارائه شده است. فکر می‌کنم الان زمان مناسبی برای استراحت است، زیرا این بخش کمی پیچیده و زیباست و کمی طولانی‌تر. بنابراین، بیایید در سخنرانی بعدی خود دوباره به این موضوع پردازیم.

این دکتر رابرت پترسون در حال تدریس در مورد روح القدس و اتحاد با مسیح است. این جلسه ۸، مبانی اتحاد با مسیح، اعمال رسولان، مشارکت، انجیل یوحنا است.